

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

De Concilio Antiocheno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

licam doctrinam statueretur. Præterea in huiusmodi decretis obseruandum est quod Gratianus ex Gregorio refert, regulas sanctorum patrum pro tempore, loco, persona & negotio instante necessitate traditas esse.

DE ANCYRANO CONCILIO.

Ancyrana synodus annis aliquot ante Nicenâ celebrata est, quo tamen anno ignoratur. Interfuit huic synodo ac etiam præfuit Vitalis Antiochenus episcopus, qui ante Nicenâ synodū obiit. Adfuerunt præterea Marcellus Ancyrâus, Amphio Epiphaniensis, Germanus Neapolitanus, Alphius, Apamenus, Narcissus Neroniadis, & alij quidam episcopi qui deinde Niceno quoque concilio interfuerunt. Fuit autem Ancyra Galatiæ metropolis, circa quam Galli Tectosages habitauerunt, hodie ut ferunt Mediacus nominatur. Quidam hoc concilium Anchyritanum alij Anquyranum, sed perperam nominant.

DE CONCILIO NEOCAESARIENSI.

Neoçæsariense concilium etiam ipsum ante Nicenâ celebratum est annus tamen huius concilij æque ut Ancyrani ignoratur. Præfuit huic concilio idem qui & Ancyrano, Vitalis Antiochenus: deinde interfuerunt etiam in hoc concilio Germanus Neapolitanus, Amphion Epiphaniensis, Alphius, Apamenus, Leontius Cæsariensis Cappodociæ, Longinus item Neoçæsariensis, Salaminus Germaniciæ, Narcissus Neroniadis & alij quidam episcopi, qui ante in Ancyrano, & postea quoque in Niceno concilio præsentis fuerunt. Neoçæsaria uero Põti Polemoniæ ciuitas est, in qua olim episcopus fuit Gregorius qui propter miracula quæ fecit Thaumaturgus nominatus est. Fuerunt autem (quantum coniectura assequi possum) duo hæc concilia conuocata non ad excutienda & confirmanda dogmata fidei, sed ad collabentem illis in locis ecclesiæ disciplinam confirmandam & restituendam. Meminit utriusque concilij Gratianus distinctione 16, quo etiam loco 24 canones Neoçæsariæ editos esse scribit, qui numerus uitiatus uidetur, cum nostra ætate in omnibus exemplaribus solum 14 habeantur.

DE CONCILIO GANGRENSI.

Gangrensis synodus post Nicenam conuocata est propter Eustachium Sebastiaz Armeniarum episcopum, hic enim coniugium prohibuit, & à carniū cibo abstinendum esse docuit, unde factum est ut multi coniugalem coniunctionem dissoluerent. Et qui communionem in ecclesia uitarent, eis in priuatis edibus ut communicarent, suasis. Seruos, qui Deum colere uel cum prætextu pietatis statuissent, etiam præter dominorum uoluntatem libertate donauit. Et quum ipse singularem sibi & insolitum philosophorum more habitum sumpsit, tum nouas quoque sectatoribus suis uestes dedit. Mulieres ne comâ haberent constituit. Stata ieiunia auersatus, Dominicis diebus potius ieiunandum esse docuit. In coniugum domibus preces fieri prohibuit. Ac si Laicus quisquam coniugium in matrimonio legitimo habens, presbyter lectus esset, eius benedictionem & communionem perinde atque piaculum abominandum deuitare iussit. Hæc ille atque alia hisce similia & docuit & egit, quapropter Gangrensis in Paphlagonia synodus cum exauthoratum, eum institutis suis, anathemate quoque iugulauit. Nicephorus ecclesiasticæ historiæ lib. 9. cap. 45. Socrates lib. 2. cap. 43. Sozomenus lib. 3. cap. 14 refert, Eustachium Armenijs, Paphlagonibus & ijs qui ad Pontum habitant monasticæ uitæ auctorem fuisse, ac leges tulisse de rebus ad hanc pertinentibus, quin etiam nonnullos Asceticum Basilij ab hoc scriptum affirmare. Eumque nimio studio uitæ monasticæ in absurdas has opiniones & traditiones delapsum esse. Nonnullos tamen hos errores non illi sed discipulis eius ascribere.

DE CONCILIO ANTIOCHENO.

Antiochiæ plures synodi conuocatae fuerunt, Canones tamen hi in quibusdam editionibus Latinis referuntur ad synodum quæ Antiochiæ in ancænijs conuenit. Celebrata uero

P R A E F A T I O.

ta uerò est illa Synodus imperatore Constantio Marcello & Probino Cofs. Damnatus est, in hac synodo beatus Athanasius ab Arrianis, & in eius locum substitutus Gregorius. Edicta etiam est in hac synodo confessio, aut symbolum fidei, quod prima specie Niceno consentire uidebatur, uerum Arrij sententiam defendebat. Extat hoc symbolum in historia ecclesiastica Socr. lib. 2, & apud Athanasium, item apud Hilarium in libro de synodis.

DE CONCILIO LAODICEÑO.

Laodicena synodus celebrata est tēpore imperatoris Constantij, uel ut alij uolunt post mortem Souiniani. Mentio huius synodi fit in Decreto Gratiani Dist. 16. ubi scribitur Theodosium episcopum præcipuum auctorem canonum huius concilij fuisse.

DE CONCILIO CONSTANTINOPOLITANO.

Constantinopolitanum Concilium iussu Theodosij imperatoris congregatum est, anno à Christo nato 385, Cofs. Euagrio, seu Syagrio, ut eum alij nominant, & Eucherio. Damnatus est in hoc concilio à 150 patribus Macedonus cum suis sectatoribus, qui spiritum sanctum Deum esse negabant. Confirmarunt Patres in hoc concilio fidē Nicenam, & constituerunt patriarchas, & prouincias distribuere, mandantes ut unus quisq; episcopus ad extraneas ecclesias non iret, causa docendi, uel ordinandi. Hoc enim olim propter persecutionis tempus indifferēter fiebat. Alia quoq; statuere quæ ex canonibus cognosci possunt. Numeratur hoc concilium secundo loco inter quatuor Oecumenica aut uniuersalia, quæ fidei symbola ediderunt.

DE CONCILIO EPHESINO.

Concilium Ephesinum tertium ex quatuor Oecumenicis in quo 200 episcopi congregati fuerunt, conuocatum est iussu Theodosij iunioris anno D. 431 Basilio & Antiocho Cofs. Causam conuocandi concilij dedit Nestorius episcopus Constantinopolitanus, qui Mariam Dei genitricem nominandam esse negabat, & humanitatem Christi à diuinitate separabat. Oppugnauit hunc acriter Cyrillus Alexandrinus episcopus ac eum damnauit, & agere ferens se absente factum esse Ioannes Antiochenus, cum Orientalibus episcopis se Cyrillo opposuit. Verum imperatoris sententia Nestorius in Oasim relegatus est, & tandem pace facta Orientales episcopi in Nestorij damnationem consenserunt.

DE CONCILIO CHALCEDONENSI.

Chalcedonense concilium quartum ex Oecumenicis à Martino imperatore conuocatum est, anno 451 Martino & Adelfio Cofs. contra Eutychem. Fuit Eutyches abbas in monasterio apud Constantinopolim, qui contrariam Nestorio uiam ingressus diuinam in Christo naturam cum humana confundebat, huic se initio opposuit Flauianus episcopus Constantinopolitanus, ac synodo hac de causa Ephesi conuocata à Theodosio iuniore, uicit Eutyches tyrannide Dioscori Alexandrini, qui calcibus insiliens in Flauianum eum ita tractauit ut triduo moreretur. Verum Martinus Imp. qui Theodosio successit ad monitus à Leone Papa synodū apud Chalcedonem cōgregauit, in qua à 630 episcopis Eutyches & Dioscorus una cum nouo suo dogmate damnati sunt.

DE CONCILIO SARDICENSI.

Sardicense concilium in Illyrico congregatum est iussu Constantis & Constantij Imp. Scum Athanasius Alexandria eiectus ad Constantem confugisset. Conuenerunt illuc episcopi plus quam 300 qui cum Nicena synodo sentirent. Ex Arrianis autem congregati sunt 76, qui tamen cum Athanasij damnationem impetrare ab alijs non possent Philippopolim Thraciæ secesserunt, ac Nicenę synodi decretū de consubstantialitate damnarunt.